

ΕΤΟΣ 59οv

17 Ἀπριλίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (3020)

ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε, πάλιν ἐρῶ, χαίρετε»· μέ τῆ φράση αὐτή ἀπευθύνεται σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος στοὺς χριστιανούς τῆς ἐκκλησίας τῶν Φιλίππων. Μιά φράση πού βεβαίως σέ πρώτη ἀνάγνωση θά μπορούσε ἀπολύτως τυπική καί συνήθης νά χαρακτηρισθεῖ, μά ὅμως ἔχει οὐσιαστική καί ὄντολογική, θά λέγαμε, σημασία γιά τή στάση, τή θέση καί τή μαρτυρία τοῦ χριστιανοῦ μέσα στόν κόσμο. Ὁλοκληρώνεται δέ ὡς πρόταση ζωῆς ἀπό τά χεῖλη τοῦ Ἀποστόλου μέ τήν ἀκριβῶς ἐπόμενη «τό ἐπιεικές ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις».

Ἡ χαρά καί ἡ ἐπιείκεια ὡς τρόπος ζωῆς

Χαρά λοιπόν καί ἐπιείκεια· χαμόγελο ὡς ἔκφραση καρδιακῆς εἰρήνης, ἐσωτερικῆς χαρᾶς καί εὐχαριστίας πρὸς τόν Θεό καί ἐπιείκεια ὡς ἔκφραση ἀγάπης καί ἀνεκτικότητας πρὸς τοὺς ἀδελφούς. Βεβαίως ἡ ζωή εἶναι σύμφυτη μέ χίλιες δυό ἀσχολίες, ζυμωμένη μέ προβλήματα καί κακουχίες· πῶς εἶναι δυνατόν ὁ ἄνθρωπος νά ξεφεύγει ἀπ' αὐτά καί νά χαίρει συνεχῶς; Εἶναι δυνατόν, ἢ μάλλον εἶναι φυσικό, ἐπειδή εἶναι χριστιανός. Γεγονός πού σημαίνει ὄχι ὅτι εἶναι ἀδιάφορος πρὸς τά συμβαίνοντα στήν οἰκογένεια ἢ τήν κοινωνία ἢ τό περιβάλλον πού τόν κυκλῶνει, ἀλλὰ ὅτι γνωρίζει καί ἀποδέχεται ἐμπράκτως ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ὁ ἀρχηγός τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, ἐκεῖνος πού ἐπιτρέπει τή δοκιμασία, ἀλλὰ μαζί μέ τό σταυρό θά χορηγήσει καί τή δύναμη γιά τήν ἄρση αὐτοῦ τοῦ σταυροῦ καί δέν θά ἐπιτρέψει ὁ ἀγωνιστής νά πειρασθεῖ ὑπεράνω τῶν δυνάμεων του.

Ἄλλὰ καί ἐπιπλέον ὁ χριστιανός χαίρει γιά τό λόγο πού καί ὁ ἰὼβ ἔχαιρε μέσα στήν ἀπέραντη θλίψη καί τή φοβερή ἀσθένειά του· ὅταν δηλαδή ἔχει συναίσθηση τοῦ «ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξε, οὕτω καί ἐγένετο». Ἔτσι, τῶν μέν ὑλικῶν πράγματων κάνει ὀρθή χρήση χωρὶς νά δημιουργεῖ δεσμούς ἐξαρτήσεως πού τόν τραβοῦν συνεχῶς πρὸς τό χῶμα, τοὺς δέ συνανθρώπους καί συγγενεῖς καί φίλους καί οἰκείους τοὺς ἀγαπᾷ καί δείχνει μέ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Φίλιπ. δ' 4-9)

Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρωῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μερμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίστε· ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

κάθε τρόπο αὐτῆ του τὴν ἀγάπη, ἀλλήλα γνωρίζει καλὰ ὅτι ὁ Κύριος ἀπὸ ἐκεῖνον σίγουρα περισσότερο τοὺς ἀγαπᾷ, ὁπότε, ἂν ἐπιτρέψει κάποιον βίαιο χωρισμό, σίγουρα αὐτὸ θὰ συμβεῖ στό πλῆσιον τῆς οἰκονομίας του γιὰ τὴ δική τους σωτηρία.

Ἡ ἐπιείκεια δέ, ἡ διάθεση δηλαδή ἀποδοχῆς καὶ ἀνοχῆς καὶ δικαιολόγησιν τοῦ σφάλματος τοῦ ἀδελφοῦ, εἶναι ὄχι συμπεριφορὰ ἄνωθεν ἐπιβαλλομένη, ὄχι καθῆκον τυπικὸ πού ἀπορρέει ἀπὸ τὴ χριστιανικὴ ιδιότητα, ἀλλὰ τρόπος ζωῆς, ὁδὸς ἐλευθερίας, ἀνάσα γιὰ τὸν χριστιανό. Γιὰ τὸν χριστιανό βεβαίως πού συναισθάνεται πόσο ἐπιεικὴς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μὲ τὰ τόσα μας λάθη καὶ τὰ σφάλματα καὶ τίς ἀδυναμίες καὶ τίς ἀστοχίες καὶ τὰ ἀτοπήματά μας· γιὰ τὸν χριστιανό πού κατανοεῖ ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ὡς φιλόανθρωπος Δεσπότης ἐν τέλει μᾶς ἀνέχεται ὅλους. Πῶς ἐμεῖς εἶναι δυνατόν νὰ μὴν μπορούμε νὰ ἀνεχθοῦμε τὸν ἀδελφό; Καὶ οὔτε κἀν τό βᾶρος μιᾶς πράξης, ἀλλὰ ἕναν ἀπλό λόγον, ἕνα κοίταγμα, μιὰ κίνηση ἢ μιὰ ὑπόνοια;

Μιά πικρὴ ἀλήθεια

Χαρά καὶ ἐπιείκεια, δύο ἀπροϋπόθετα χαρακτηριστικὰ πού σήμερα τίθενται ἀπὸ τὸ ἀποστολικὸ στόμα ὡς δηλωτικὰ καὶ ἐχέγγυα γιὰ νὰ εἶναι κάποιος ἀληθινὸς καὶ αὐθεντικὸς φίλος τοῦ Χριστοῦ. «Ἐάν χαρᾶς καὶ ἐπιεικείας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε» γιὰ νὰ παραφράσουμε τὸ γνωστὸ ψαλμικὸ στίχο, «τίς ὑποστήσεται;» Ἐάν μὲ κριτήριον τὴ χαρά καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιεικειᾶς στίς καρδιές καὶ τὰ πρόσωπά μας μᾶς ἐξετάσεις, Χριστέ μου, ποιὸς ἄραγε μπορεῖ νὰ σταθεῖ μπροστά σου; Ἐλάχιστοι, καί, τὸ τραγικότερο, αὐτοὶ οἱ ἐλάχιστοι γίνονται ἀκόμη πιὸ λίγοι ὅταν ὁ Χριστὸς ἀπευθύνεται σὲ περιβάλλοντα ἐκκλησιαστικὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα τόσο ἔντεχνα ἐξοβελίσσαμε τὴ χαρά καὶ τὴν ἐπιείκεια καὶ τὴν ἀντικαταστήσαμε μὲ τὴ σοβαροφάνεια καὶ τὸν ξερὸ τύπον, ὅπως ἀλλοτε οἱ νομομαθεῖς τῶν Ἰουδαίων.

Ἕνα νέο ἔνδυμα, λοιπόν, πασχαλινὸ, μιὰ καινὴ φορεσιά μᾶς παραθέτει ἡ Ἐκ-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε! Ἐπαναλαμβάνω, χαίρετε! Ἡ ἐπιείκειά σας ἄς γίνῃ γνωστὴ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον. Μὴ μεριμνᾶτε γιὰ τίποτε, ἀλλὰ γιὰ κάθε τι ἄς γίνωνται γνωστὰ τὰ αἰτήματά σας εἰς τὸν Θεόν διὰ προσευχῆς καὶ δεήσεως μὲ εὐχαριστίαν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, πού ξεπερνᾷ κάθε σκέψιν, θά φρουρήσῃ τίς καρδιές σας καὶ τίς σκέψεις σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τέλος, ἀδελφοί, ὅσα εἶναι ἀληθινά, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα ἀγαπητά, ὅσα ἔχουν καλὴν φήμην, οἰαδήποτε ἀρετὴ ἢ οἰοσδήποτε ἔπαινος, αὐτὰ νά σκέπτεσθε. Αὐτὰ πού ἐμάθατε καὶ παραλάβετε καὶ ἀκούσατε καὶ εἶδατε σ' ἐμέ, αὐτὰ νά κάνετε καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θά εἶναι μαζί σας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλθιζιάτου, Γερ. Κονιδάρη, *Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

κλήσια διὰ τοῦ ἱεροῦ Ἀποστόλου σήμερα, Κυριακὴ τῶν Βαΐων, γιὰ νά ἐνδυθοῦμε καὶ μέ αὐτό νά προὔπαντήσουμε τὴν Ἀνάσταση· τό ἔνδυμα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἐπιείκειας, τό ἔνδυμα τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ, πού, παρότι παντέλειος Θεός, μέ τόση ἀγάπη διήλθε τὰ ἀνθρώπινα καλῶντας κι ἐμᾶς νά τὸν ἀκολουθήσουμε.

Ἀρχιμ. Α. Α.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΜΕΤΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ τοῦ ἀρχιμ. Ἐπιφάνιου Θεοδωρόπουλου. Ἡ ἰδιαιτερότητα τοῦ Ἐγκολπίου αὐτοῦ, πέρα ἀπὸ τό εὐχρηστο σχῆμα του, ἔγκειται στὴν ἐπιτυχημένη ἐρμηνεῖα τῶν ἱερῶν ὑμνολογικῶν κειμένων, πού ἐτοίμασε ὁ μακαριστὸς Γέροντας. Πολλαπλῶς ὠφέλιμη καὶ κατατοπιστικὴ εἶναι ἡ ἐκτενὴς εἰσαγωγή (σχῆμα 10x14, πολυτελὴς ἔκδοσις).

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ, περιέχουσα πάσας τὰς ἱεράς Ἀκολουθίας ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Ἐπιμέλεια κειμένου ὑπὸ πρωτ. Κων. Παπαγιάννη (σχῆμα 17x24, πολυτελὴς ἔκδοσις).

17 Ἀπριλίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

«Ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Συμεών ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι (†344), Ἀγαπητοῦ Ρώμης, († 536), Ἀδριανοῦ μάρτυρος († 251), Μακαρίου ἐπισκ. Κορίνθου († 1805).

*Ἦχος: — — Ἐωθινόν: — — Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ' 4-9 — Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιβ' 1-18.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Ἀπριλίου, Ἅγιον Πάσχα.
Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-8 — Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α' 1-17.

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΙΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Είσαγωγή στην άσκητική παράδοση της Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

JEAN CLAUDE LARCHET, μετάφραση Χ. Κούλα
(Τόμ. Α΄ και Β΄, Σχήμα 14x21, σελ. 656 ἕκαστος)

Με εὐληπτο τρόπο ὁ συγγραφέας ἀντιδιαστέλλει στή θεολογική σκέψη τῆς Δύσεως, πού ἐρμηνεύει τό ἀπολυτρωτικό ἔργο Χριστοῦ μέ δικανικούς ὅρους, τήν εὐρύτερη πατερική παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπου ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν εἶναι λυτρωτής τοῦ ἀνθρώπου μέ τή δικανική ἔννοια τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ἁμαρτίας. Οἱ ὅροι λυτρωτής καί Σωτήρας ταυτίζονται· καί τό ρῆμα «σώζω» σημαίνει καί «θεραπεύω». Γι' αὐτό οἱ Πατέρες ἀπό τόν Α΄ αἰ. ἀπέδωσαν στόν Χριστό τό προσωνύμιο ἱατροῦ «τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων», θεραπεύων σέ κάθε βαπτιζόμενο τήν ἀσθενόουσα ἀνθρώπινη φύση του.

Οἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας προσφέρουν αὐτή τήν πολυσέλιδη ἔκδοση, σέ δύο τόμους συνολικά, ἐπισημαίνοντας τό γεγονός ὅτι κάθε χριστιανός, γιά νά οἰκειοποιηθεῖ τή θεία χάρη, ὀφείλει προηγουμένως νά ἀσκηθεῖ διάγοντας αὐθεντική πνευματική ζωή. Ἡ ἐκκλησιαστική ἀσκησιολογία εἶναι τό μέσο θεραπείας τῆς νοσοῦσας ἀνθρώπινης φύσης καί ἐπιστροφῆς στήν προπρωτική μακαριότητα.

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη», στίς 15:00

2) «Τή μουσική τῶν ἀγγέλων» (Βυζαντινή μουσική) στίς 16:00

3) «Τήν ἱστορία μας» στίς 21:30

4) «Ἡ ταυτότητα τῆς Ἐκκλησίας» στίς 11:00 καί

5) «Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

Περισσότερα: www.ecclesia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀτικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἔβδομημερῆ φῶντο ὁρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ἐπί τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr